

5. 7. 1902 Adolf Karel Kajpr narozen ve vsi Hředle jako mladší ze dvou synů Adolfa Kajpra st. a Anny, roz. Kytkové

12. 7. 1902 pokřtěn v kostele sv. Vavřince v Žebráku

1905 po smrti matky se s otcem a bratrem přestěhoval do rodných Bratronic

1906 po smrti otce se sirotků ujala teta Klára spolu s manželem Josefem Bůžkem

1908–16 studium v obecné škole

1916–24 tovaryš a mlynářský pomocník v mlýně Roučmída; samostatná příprava ke studiu na gymnasiu

1924–26 služba v československé armádě v Tachově a v Trebišově

1926 přijat do kvinty na Arcibiskupské gymnasium v Praze-Bubenči, které spravovali jezuité

14. 8. 1928 vstoupil na Velehradě do noviciátu Tovaryšstva Ježíšova

1928–30 noviciát, příprava k maturitní zkoušce a její absolvování

15. 8. 1930 složil řádové sliby

1930–32 studium filosofie v Eegenhoven (Belgie)

1932–36 studium teologie v Innsbrucku (Rakousko)

26. 7. 1935 kněžské svěcení v Innsbrucku (Rakousko)

31. 7. 1935 primiční mše svatá v kostele sv. Ignáce v Praze

1936–37 třetí probace v Paray-le-Monial (Francie)

1937–41 řeholní život a pastore u sv. Ignáce v Praze

1937–39 studium sociologie na filosofické fakultě Univerzity Karlovy

1937–41 redaktor řádových časopisů *Posel Božského Srdce Páně* (1937–41), *Obrození* (1939–40), *Dorost* (1939–40), *Nové směry* (1940–41); autor textů uvádějících do hloubi křesťanské víry a komentujících soudobé dění (kritika fašismu a nacismu)

1938–39 výuka etiky na Studium catholicum

1940–41 výuka filosofie na Arcidiecésním bohosloveckém učilišti pražském

podzim 1939 vyšetřován gestapem poté, co list *Dorost* vzbudil nevoli okupantů: napomenut a lákán ke spolupráci

březen 1940 zatčen superior Alois Koláček SJ; zákaz listu *Dorost*; Kajpr začal vydávat bez souhlasu úřadů *Nové směry* určené křesťanské mládeži

únor 1941 publikoval článek oponující způsobu, jímž se kolaboranti dovolávali sv. Václava, aby jím zdůvodnili své pojetí přináležitosti Čechů k Říši

20. 3. 1941 zatčen kvůli „štvavým“ a „nenávistným“ článkům proti Říši

1941–45 vězněn nacisty: věznice Praha-Pankrác, koncentrační tábory Terezín, Mauthausen a od r. 1942 Dachau; 29. 4. 1945 osvobozen, 21. 5. 1945 repatriován

1945–50 řeholní život a pastore u sv. Ignáce v Praze; proslulý kazatel a exercitátor

15. 8. 1945 složil čtvrtý řeholní slib a stal se profesem Tovaryšstva Ježíšova

1947 obdržel dvě státní vyznamenání od prezidenta republiky jako účastník národního boje za osvobození

1945 redaktor listu *Dorost*

1945–48 redaktor periodika *Katolík: list pro kulturu a život z víry*; autor textů uvádějících do hloubi křesťanské víry a komentujících soudobé dění (kritika atheismu a materialismu liberalistického, nacistického i komunistického)

únor 1948 zákaz listu *Katolík*

14. 3. 1950 zatčen kvůli „štvavým“ článkům proti lidově demokratickému zřízení, „rozvratným“ homiliím a „špionáži“ ve prospěch Vatikánu

31. 3. – 5. 4. 1950 soudní líčení ve věci Machalka a spol.: proces, který měl na řeholnicích ukázat, že je církev společensky nebezpečný nepřítel, jemuž je třeba se postavit; Kajpr shledán vinným z velezrady a odsouzen na 12 let do žaláře a k dalším, doplňujícím trestům

1950–59 vězněn komunisty: věznice Praha-Pankrác, Mírov, Valdice a od r. 1951 Leopoldov

13. 9. 1959 při práci stížen infarktem myokardu, zaopatřen, převezen do vězeňské nemocnice

17. 9. 1959 stížen druhým infarktem myokardu, zemřel; tělo pohřbeno na vězeňském hřbitově

24.–25. 10. 1968 tělo exhumováno, převezeno do Prahy a uloženo do řádové hrobky na Vyšehradě

16. 12. 1993 soudně rehabilitován a prohlášen za nevinného

„Kristus je stále týž, žije a je s námi ve věčném Hodie, v neměnném Dnešku věčné přítomnosti. [...] Tuto věčnou přítomnost, věčný dnešek, mají z Něho všichni jeho praví svatí. [...] Proto by měl být věřící křesťan člověkem opravdu dnešním, moderním [...]. Přítomnost je vlastním Božím časem, jí se třeba chopit oběma rukama, jí třeba hníst a vytvářet a vtisknout jí Kristovu tvář.“ (Adolf Kajpr)

Členem Tovaryšstva Ježíšova byl Kajpr 31 let, knězem 24 roků. Z toho byl pro víru v Ježíše Krista a pro věrnost církvi vězně 13,5 roku a právě ve vězení a v jeho důsledku zemřel. Ti, kdo jej znali, shodně vypovídají o tom, že byl představitelem maximálního křesťanství a že v nich zanechal dojem svatosti. Také papež sv. Jan Pavel II. představil Kajpra jako řeholníka, který dokázal i v podmínkách pronásledování dávat „příklad velké důstojnosti životem křesťanských ctností“ (26. 4. 1997) a který „zemřel v pověsti svatosti“ (20. 5. 1995).

Bože Otče, vpravdě svatý,

*chválíme Tě, neboť všichni, kdo se přimykají ke Kristu
a jsou s ním jednoho Ducha, žijí v Tvé přítomnosti
a vyzařují Tvou svatost.*

*Děkujeme Ti, že jsi tuto milost dal i svému služebníku
Adolfu Kajprovi. Slovem i příkladem vedl své současníky
k maximálnímu křesťanství a byl kvůli tomu pronásledován,
týrán a vězněn v nacistických koncentračních táborech
i v komunistických žalářích, kde pro víru v Tebe zemřel.*

*Prosíme Tě proto, abys oslavil své jméno tím,
že nám církev představí Adolfa Kajpra jako příklad
hodný úcty a následování. Vyslyš pro jeho přímlovu modlitby,
jež Ti předkládáme, a dej, abychom i my dospěli
k hlubokému obrácení, porozuměli své současnosti
a dokázali jí vydávat pravdivé a účinné svědectví
o milosrdné lásce Boha Otce, Syna a Ducha svatého.*

Neboť Ty žiješ a kraluješ na věky věků.

Amen.



Dokumentaci o Adolfu Kajprovi a svědectví
o vyslyšení modliteb zasílejte prosím na adresu:

Římskokatolická duchovní správa kostela sv. Ignáce
Ječná 2, 120 00 Praha 2

Stránky věnované Adolfu Kajprovi: www.kostelignac.cz

Adolf Kajpr SJ
svědek maximálního křesťanství